

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΑ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1100 ²	Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μάμαντος Τρίτη 2 Σεπτεμβρίου 2014 (2004)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ

«Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;...» (Ῥωμ. 8,35)

Ἐάν, ἀγαπητοί μου, ἐὰν ὑπάρχη κάτι ἄξιο θαυμασμοῦ, αὐτὸ εἶνε ἡ **Ἐκκλησία** τοῦ Χριστοῦ, ἡ **ὀρθόδοξος** Ἐκκλησία.

Οὐρανός εἶνε ἡ Ἐκκλησία, πνευματικὸς οὐρανός, ἀνώτερος ἀπὸ τὸν φυσικὸ οὐρανό. «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα» (Ψαλμ. 18,1). Ἄλλ' ἀσυγκρίτως περισσότερο δοξάζει τὸ Θεὸ ἡ Ἐκκλησία του, ἡ ὁποία στὰ ἱερά βιβλία ὀνομάζεται «οὐρανὸς πολὺφωτος» (κοντ. 13ης Σεπτ.). Πολλὲς ὁμοιότητες ἔχει ὁ ἕνας οὐρανὸς μὲ τὸν ἄλλο. Στὸν φυσικὸ οὐρανὸ ὑπάρχει ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, τὰ δισεκατομμύρια ἀστέρια· ἀλλὰ καὶ στὸν οὐρανὸ τῆς Ἐκκλησίας μας ὑπάρχει ἥλιος ἄδυτος, ὁ Χριστός· ὑπάρχει σελήνη - πανσέληνος, ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος· ὑπάρχουν ἀστέρια ποὺ λάμπουν, οἱ ἅγιοι (μάρτυρες, ὁμολογηταί, ἀσκηταί, διδάσκαλοι καὶ πατέρες)· λάμπουν τώρα μὲ τὸν βίον, τὴ διδασκαλία καὶ τὰ θαύματά τους, καὶ τὴν ἡμέρα ἐκείνη «ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν» (Ματθ. 13,43).

Ἄν ἀνοίξουμε σήμερα 2 Σεπτεμβρίου τὸ μηναιὸ τῆς Ἐκκλησίας –παλαιὰ εὑρισκες στὰ σπιτία ὠραῖα ἐκκλησιαστικά βιβλία, Ὁρολόγια καὶ Μηναιᾶ, δὲν ὑπῆρχαν τότε τηλεοράσεις καὶ ραδιόφωνα–, ἀνοίγοντας λοιπὸν σήμερα τὸ μηναιὸ τί θὰ δοῦμε; Λάμπουν σὰν ἀστέρια εἴκοσι περίπου ἅγιοι. Ἀπ' ὅλους αὐτοὺς ἕνας ἔχει ὄνομα σπάνιο, λέγεται **Μάμας**, ἅγιος Μάμας. Ὑπάρχει κανένα ἀγοράκι νὰ ὀνομάζεται ἔτσι; Ἄς δοῦμε λοιπὸν ποιὸς ἦταν ὁ ἅγιος αὐτός.

Ὁ ἅγιος Μάμας γεννήθηκε τὸν 3ον αἰῶνα. Πατρίδα του ἦταν ἡ **Μικρὰ Ἀσία**, ποὺ ὑπῆρξε τὸ λίκνο, ἡ ἅγια κούνια τοῦ χριστιανισμοῦ, ἡ χώρα ποὺ γέννησε τοὺς περισσοτέρους ἁγίους, μάρτυρας καὶ διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας μας. Μικρασιᾶτες ἦταν ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ Πολύκαρπος Σμύρνης,

οἱ Σαράντα μάρτυρες ποὺ κρυστάλλωσαν πάνω στὴ λίμνη τῆς Σεβαστείας, ὁ Ὑπάτιος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν. Ἡ Γάγγρα ἦταν μία πόλις τῆς Παφλαγονίας ἔξω ἀπὸ τὴν Ἄγκυρα, ποὺ κατοικεῖτο ἀπὸ Ἕλληνες Χριστιανούς μέχρι τὸ 1922. Ἄλλ' ἀπὸ τὴ **Γάγγρα** κατήγετο καὶ ὁ ἅγιος Μάμας. Ἐκεῖ γεννήθηκε τὸ 260 μ.Χ..

Γεννήθηκε ἀπὸ γονεῖς ἁγίους, ἀπὸ **μᾶνα καὶ πατέρα μάρτυρες**. Τὸ δέντρο φαίνεται ἀπὸ τὸν καρπὸ του (βλ. Λουκ. 6,43). Τέτοιοι γονεῖς σήμερα εἶνε σπάνιοι. Οἱ γονεῖς του, ὁ συγκλητικὸς Θεόδοτος καὶ ἡ Ῥουφίνη, μέσα στὴν καρδιά τους εἶχαν τὸ Χριστό. Καὶ ποῦ γέννησαν τὸν ἅγιο Μάμα; μέσα σὲ σπιτία πολυτελῆ, πάνω σὲ πούπουλα; **Σὲ φυλακή!** Πῶς συνέβη αὐτό; Ἐπὶ αὐτοκράτορος Αὐρηλιανοῦ, τὸ 270 μὲ 275 μ.Χ., ὁ Θεόδοτος καὶ ἡ Ῥουφίνη εἶχαν συλληφθῆ. Τοὺς πίεσαν ν' ἀρνηθοῦν τὸ Χριστό, μὰ αὐτοὶ δὲν ὑπέκυψαν. Τοὺς ἔδεσαν καὶ τοὺς ἔρριξαν στὴ φυλακὴ τῆς Καισαρείας. Ἀλλὰ ἡ Ῥουφίνη ἦταν τότε ἔγκυος, καὶ λίγο προτοῦ νὰ τοὺς ἐκτελέσουν γέννησε μέσα στὴ φυλακὴ. Ἔτσι τὸ βρέφος τῆς ἔμεινε ὀρφανό.

Ἡ θεῖα πρόνοια ὁμως δὲν τὸ ἄφησε ἀπροστάτευτο. Ἔστειλε κάποια Χριστιανὴ ποὺ λεγόταν Ἀμμία, τὸ πῆρε, τὸ υἰοθέτησε, τὸ ἀγάπησε σὰν παιδί της, καὶ τὸ ἀνέθρεψε. Κ' ἐπειδὴ τὸ μικρὸ ψελλίζοντας τὴν προσφωνοῦσε μὲ τὴ νηπιακὴ λέξι «**μάμα**», ἀπὸ 'κεῖ ὠνομάστηκε Μάμας.

Ὅταν μεγάλωσε ὁ ἅγιος Μάμας ποιὸ ἦταν τὸ ἐπάγγελμά του; Ταπεινὸ ἐπάγγελμα, **βοσκὸς** ἦταν, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ Μέγας Βασίλειος. Βοσκὸς ὅπως ὁ δίκαιος Ἄβελ τὸ παιδί τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὐας ποὺ τὸν σκότωσε ὁ Κάϊν, βοσκὸς ὅπως οἱ πατριάρχες Ἀβραὰμ καὶ Ἰακώβ, ὅπως ὁ Μωυσῆς, ὅπως ὁ Δαυίδ, ὅπως ὁ Ἄμωσ ὁ προφήτης· βοσκὸς ὅπως οἱ ποιμένες ποὺ ἄκουσαν τὴ νύχτα τῶν Χριστουγέννων τὸ «**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ...**» (Λουκ. 2,14). Βοσκὸς - **πρό-**

τυπο και υπόδειγμα και για τους σημερινούς ποιμένες, δηλαδή τους **κληρικούς** μας. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς λέει: «*Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός*» (Ἰω. 10,11,14). Ὅπως ὁ τσοπάνος ἀγαπάει τὰ πρόβατά του, τὰ πηγαίνει σὲ λιβάδια καὶ πηγές καὶ τὰ φυλάει ὅλη νύχτα ἀπὸ λύκους, ἔτσι κι ὁ Χριστὸς μας ἀγαπάει τὸ μαντρί του, δηλαδή τὴν Ἐκκλησία. Καὶ ὅπως τὸ πρόβατο ἔξω ἀπὸ τὴ μάντρα κινδυνεύει, ἔτσι καὶ Χριστιανὸς ποὺ φεύγει ἀπὸ τὴν ἀγία μας Ἐκκλησία, κινδυνεύει νὰ τὸν φᾶνε οἱ λύκοι, οἱ αἵρετικοὶ καὶ οἱ ἄπιστοι καὶ ἄθεοι. Βοσκὸς λοιπὸν ὁ Χριστὸς, βοσκὸς καὶ ὁ ἅγιος Μάμας. Καὶ βοσκοὶ σήμερα ποιοὶ εἶνε; Οἱ παπᾶδες καὶ οἱ δεσποτάδες. Ἄν ἔβοσκαν τὰ πρόβατα ὅπως οἱ ἅγιοι πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ γῆ θὰ ἦταν περιβόλι. Δυστυχῶς μόνο γιὰ τὸ παραδάκι ἐνδιαφέρονται, γιὰ τὰ τυχερά, τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῦ Ἰούδα. Ἄν ἐξαιρέσης λίγους, οἱ ἄλλοι εἶνε ἰέρακες καὶ λύκοι ἄρπαγες, ὄχι ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἄς ἐπανεέλθουμε ὅμως στὸν ἅγιο Μάμαντα. Ἦταν βοσκὸς **θαυματοουργὸς** καὶ ἄνθρωπος **διδακτικὸς**: ὅπου στεκόταν μιλοῦσε γιὰ τὸ Χριστό: ὄχι σὰν τοὺς σημερινούς κληρικούς, ποὺ δὲν μιλοῦν καὶ σοῦ θυμίζουν τὸ «*Ἀλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν*» τοῦ Παρακλητικοῦ κανόνος. Καὶ ὄχι μόνο οἱ κληρικοί, ἀλλὰ καὶ οἱ λαϊκοί. Σᾶς ἐρωτῶ ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ναζωραίου: Ἄπ' τὸ πρῶτὸ μέχρι τὸ βράδυ λέτε χίλιες λέξεις: μέσα σ' αὐτὲς ὑπάρχει ἡ λέξι Χριστός; Τίποτα!... Τέτοιος ἦταν ὁ ἅγιος Μάμας: βοσκὸς αὐτός, ἔγινε κήρυκας καὶ διδάσκαλος τοῦ εὐαγγελίου. Καὶ ἦταν τότε μόλις 15 ἐτῶν!

Τὸ ἔμαθαν οἱ διώκτες. Τὸν ἔπιασαν, τὸν ἔδεσαν καὶ τὸν ὑπέβαλαν σὲ πολυώδυνα **μαρτύρια**. – Ἄρνεῖσαι τὸ Χριστό; – Ὁχι! Καὶ σὲ κάθε ὄχι ἕνα νέο μαρτύριο καὶ μιὰ νέα τιμωρία. Τὸν ἔδειραν μὲ ῥαβδιά. Κρέμασαν ἀπ' τὸ λαιμὸ του βαρὺ μολύβι καὶ τὸν ἔρριξαν μ' αὐτὸ στὴ θάλασσα, ἀλλὰ μὲ τὴ δύναμι τοῦ Θεοῦ σώθηκε. Κατέφυγε σ' ἕνα σπήλαιο, κ' ἐκεῖ τρεφόταν μὲ γάλα ἐλαφίων. Ἔτσι ἔγινε βοσκὸς ποὺ ἔβοσκε ὄχι πρόβατα καὶ γίδια ἀλλὰ ἐλάφια: ἀξιόπιστος συγγραφεύς, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι τὰ ἐλάφια ἔτρεχαν κοντὰ στὸν ἅγιο νὰ τ' ἀρμέξῃ, καὶ ἀμιλλῶντο ποιοὶ θὰ ῥθῆ πρώτο. Συλλαμβάνεται ὅμως πάλι. Τὸν ρίχνουν τώρα μέσα σὲ πυρωμένο καμίνι, ἀλλὰ δὲν καίγεται. Τὸν ρίχνουν στὰ θηρία: οὔτε ἐκεῖνα τὸν ἔβλαψαν. Ἔλεγε σταθερά: Δὲν ἄρνούμαι τὸ Χριστό, πεθαίνω γιὰ τὴν ἀγάπη του. Τέλος, μὲ διαταγὴ τοῦ ἡγεμόνα τῆς Καισάρειας Ἀλεξάνδρου, τοῦ τρύ-

πησαν τὴν κοιλιὰ μὲ μιὰ τρίαίνα πέρα γιὰ πέρα. Κρατώντας ὁ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ μὲ τὰ χέρια τὰ σπλάχνα του, γιὰ νὰ μὴ χυθοῦν, περπάτησε μὲ δυσκολία, βγῆκε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, κ' ἐκεῖ παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στὸν Κύριο.

Στὸ σημεῖο ἐκεῖνο ἡ θετὴ του μητέρα ἔκτισε ναό, στὸν ὁποῖο μίλησε καὶ τὸν ἐγκωμιάσε ἀργότερα ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, παρόντος καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

* * *

Ἐπόδειγμα ἀγάπης στὸ Χριστό εἶνε γιὰ ὅλους ὁ ἅγιος Μάμας ποὺ ἐορτάζουμε σήμερα. Ἰδιαιτέρως ὅμως εἶνε υπόδειγμα γιὰ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς κληρικούς ἐν γένει. Ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «*τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;...*» (Ῥωμ. 8,35); Χριστέ, λέει: κι ἂν μᾶς κυνηγήσουν, κι ἂν μᾶς συλλάβουν, κι ἂν μᾶς φυλακίσουν, κι ἂν μᾶς βασανίσουν, ἐμεῖς δὲν σὲ ἀρνούμεθα. Ὅπως μιὰ πιστὴ γυναίκα δὲν ἀρνεῖται τὸν ἄντρα της, ἔτσι κ' ἐμεῖς νὰ μένουμε πιστοὶ τὸ Χριστό.

Ὁ Χριστὸς ἀνάβει στὴν καρδιὰ φωτιά, τὴν πιὸ μεγάλη φωτιά, θεῖο ἔρωτα. – Μὲ νιώθετε ἢ εἶνε σὰν νὰ σᾶς μιλάω κινέζικα τὴν ὥρα αὐτή; Ὁ ἄνθρωπος πρέπει ν' ἀγαπᾷ ὅλο τὸν κόσμο, καὶ τὰ πουλιὰ καὶ τὰ ζῶα καὶ τὰ ἄστρα καὶ τὰ ποτάμια, ὅλη τὴ φύσι: ἀλλὰ παραπάνω ἀπ' ὅλα πρέπει νὰ ἀγαπᾷ τὸ Χριστό. **Τὸν ἀγαποῦμε;...** Ψέματα λέμε. Τὸ εἶπα κι ἄλλοτε: σ' ἕνα ξερονήσι τῶν Κυκλάδων, ποὺ ἤμουν, συνάντησα ἕνα πλούσιο μετανάστη τῆς Αἰγύπτου, ποὺ εἶχε ἕνα χαριτωμένο παιδάκι, τὸ Δημήτρη. Ἦρθε τότε στὸ νησὶ ἕνας ἱεροκήρυκας, καὶ εἶπε ὅτι πρέπει ν' ἀγαποῦμε τὸ Χριστό παραπάνω ἀπὸ τὰ παιδιὰ μας: αὐτὸ λέει ὁ ἴδιος: «*Ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος*» (Ματθ. 10,37). Τὸ ἄκουσε αὐτὸς καὶ γέλασε: «*Τί βλακεῖες εἶν' αὐτές!* Ὅσο ἔχω ἐγὼ τὸ νυχάκι τοῦ παιδιοῦ μου, δὲν ἔχω τὸ Χριστό!»!...

Κ' ἐμεῖς δυστυχῶς τὸ λέμε. Γιὰ τὸ παιδάκι μας τρέμουμε μὴν πάθῃ τίποτα: γιὰ τὸ Χριστό οὔτ' ἕνα δάκρυ τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ. Ποῦ εἶνε ἡ ἀγάπη μας; **Ψυχρὸς οἱ καρδιές**, Βόρειος Πόλος...

Πολλοὶ ἴσως ἔχετε κάνει κάποτε ἀφιερῶματα σὲ ἐκκλησίες. Ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερο ἀφιερῶμα, δεῖγμα ὅτι ἀγαπᾶτε τὸ Χριστό, εἶνε **νὰ δώσετε στὴν Ἐκκλησίαν ἕνα παιδί σας**. Τότε ἡ Ἐκκλησία θὰ ἔχη ἀνθρώπους νὰ τὴν ὑπηρετοῦν, μοναχοὺς, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς: θὰ ἔχη νέους Μάμαντας, ὑποδείγματα πίστεως καὶ ἀρετῆς. Τότε καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ θὰ εἶνε στὸν κόσμο: ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**